

Døgn. Til Gengæld for den ugunstigere Beregningsmaade ved Statsbanerne ydes der under Tjenesterejser og Udkommando et Nattillæg paa 2 Kr. for de 2 første Nætter, for saa vidt Soverum ikke stilles til Tjenestemandens Raadighed.

For flere Etaters Vedkommende er Dagpengesatsen fastsat paa Lønningsloven, for andre er den fastsat administrativt paa Grundlag af Finanslovbevilling. Den forløbne Tid har imidlertid vist, at Fastsættelse af Sætserne paa Lønningsloven har været upraktisk, idet Rejseudgifterne nødvendigvis svinger med Konjunkturterne, hvorfor ogsaa de ved Lov fastsatte Dagpenge har maattet forhøjes gennem Finansloven. Kommissionen foreslaar derfor, at saavel Sætserne som Beregningsreglerne fastsættes paa Finansloven. Herefter vil kgl. Resolution af 18. Januar 1850, hvorefter Ministerierne fastsætter Dagpengene indenfor visse Grænser, være bortfalden.

Kommissionen maa derhos henstille, at der tilstræbes større Ensartethed paa dette Omraade, end de for Tiden gældende Regler bærer Vidnesbyrd om, og det er dens Forudsætning, at der indenfor nogenlunde ensartede Institutioner træffes nogenlunde ensartede Bestemmelser. Det er muligt, at Timepengesystemet maa foretrækkes i nogle Etater, hvor det vilde være urimeligt at yde fulde Dagpenge til Tjenestemænd, som ifølge deres Stillings hele Karakter maa foretage ganske korte Rejser saa at sige daglig. Og i andre Etater er Timepengesystemet mulig ganske uanvendeligt. Men bortset herfor maa Reglerne kunne gøres ensartede.

Bestemmelsen om, at der under Udkommando kun ydes fulde Dagpenge de første 30 Dage og derefter nedsatte Dagpenge, er i Overensstemmelse med de nugældende Regler. Bestemmelsen om, at der under Udkommando yderligere kan beregnes $\frac{1}{3}$ af Dagpengenes eller Timepengenes Beløb under Tjenesterejser fra Udkommandostedet, er ny, men findes rimelig, da Tjenesterejser selv under disse Forhold vil medføre en Merudgift.

I Vandbygningsvæsenet og Fiskerikontrollen findes under Navn af »Bedingspenge« en særlig Godtgørelse til Mandskabet, naar et Fartøj gaar i Dok eller tages paa Beding udenfor Hjemstedet. Denne Godtgørelse maa ligesom ved Statsbanerne kunne gaar ind under Reglerne for Dagpenge.

Til § 1242.

Ogsaa for Flyttegodtgørelse er Reglerne noget forskellige; de er imidlertid ret ensartede indenfor de store Etater under Afdeling 14, og man foreslaar derfor, at disse Regler faar almindelig Gyldighed.

Da Flytteudgifterne er afhængige af det almindelige Pris- og Lønningsniveau, foreslaar man, at ogsaa eventuelle Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg tages i Betragtning ved Godtgørelsens Beregning.

Reglen om Godtgørelse for Huslejetab og for dobbelt Husførelse er nærmere udformet, saaledes at Godtgørelsen, for saa vidt angaar Huslejetab, begrænses i Forhold til Lønnen for vedkommende Tidsrum, hvorimod den med Hensyn til dobbelt Husførelse har Aarslønnen til Begrænsning. Da det ikke destomindre har vist sig, at Godtgørelsen for dobbelt Husførelse selv efter denne Regel i adskillige Tilfælde har været utilstrækkelig under de herskende abnorme Boligforhold, har man gennem Stykke 2, sidste Punktum, foreslaaet en Bemyndigelse for vedkommende Minister til at fravige Reglerne i særlige Tilfælde.

Til § 1243.

Hjemmel for Ydelse af Betaling for Overarbejde findes i Øjeblikket paa Finansloven for visse større Etaters Vedkommende.

Af de fra Administrationerne til Kommissionen givne Oplysninger fremgaar, at der indenfor en Række mindre Institutioner ogsaa tidligere har været ydet Betaling for Overarbejde, men efter meget forskellige Regler — undertiden endog ved faste aarlige Vederlag. Ogsaa paa dette Omraade bør Ensartethed saavidt muligt gennemføres.